

rigthed i en Retning, den Anden sin i en anden Retning; og naar det er sagt, at Føll smigrer paa en væmmelig Maade for den kongelige Magt for at faae en Ordensdecoration, saa tror jeg, at man kan med samme Ret sige og gjøre det Samme gjældende med Hensyn til Smigrere overfor andre Magter, af hvilke der vel ikke gives Ordensdecorationer, men hos hvilke, Udbyttet er langt større, og langt mere tilfredsstillende, for dem, der faae det, end en Ordensdecoration. Jeg kan saaledes ikke Andet end hestemt, fraraade dette Lovforslag; jeg beklager i det Hele, at det er fremkommet. Jeg tror det overslødigt vidtloftig at gennemgaa det i Enkeltighederne, men jeg skal dog, paaapege nogle Besynderligheder ved det, siden det ærede Medlem saa nørgtig har gennemgaaet de enkelte Paragrafer. For det Første er der den Besynderlighed, at det ærede Medlem vil alle Titler og Ordener til Livs, men derimod lader den gamle bestaaende Adel blive i sin Stilling. Det gjør han meget Ret i, thi han kan egentlig ikke tage Adelskabet fra den; det er ganske rigtigt. Men dertil vil jeg da sige: Kan han da forhindre, at de Familier, som hidtil have haft en medfødt Titel, ikke mere bruge den? Egeledes sagde han til § 1, at man ikke kan forbyde Føll at bære fremmede Ordensdecorationer, men hvorfor saa forbyde dem at bære vore egne? Bort Ordensdecorationsvæsen er en Ting, der har sin Værdi, og hvor lidet værdifuldt det end forekommer det ærede Medlem, er det ganske vist, at det har Værdi for Landet overfor Udlandet, og mange Gange opnaas der just formedelt, dette Middel, hvad der ellers, i mange Tilfælde, vanskelig eller maasse slet ikke vilde opnaas. Jeg tror ikke, at vi behøve at skanne os ved at sige, at den danske Dannebrogordenensdecoration anses for at være af saa stor Værdi, at der sættes overordentlig Pris paa den i Udlandet, ikke blot som Tant eller Legetøj, men som en Decoration, der har sin reelle Værdi. Det er Noget, der ikke gjør sig gjældende paa enkelte Punkter, men som man vil finde overalt ved mange Leiligheder. Endelig skal jeg bemærke, at ved Forhandlinger, som det er uundgaaeligt at føre med fremmede Magter — ganske vist

stiller det sig for en stor Magt, for et Land som Nordamerika, saaledes; at, det altid vil blive respekteret paa Grund af dets Magt og Storrelse. — er det for et lille Land, der ikke har Raad til at anvende alle de Midler, som et meget stort Land, en stor Magt som Nordamerika, kan anvende, ikke uden Betydning at have et Middel, som er anerkjendt værdifuldt og anerkjendt hæderligt. Det er nødvendigt efter de bestaaende Forhold, at dette Middel er i Hænde paa dem, der skulle underhandle, ja, at de selv ere forsynede hermed, for at have Anseelse overfor dem, de skulle forhandle med. Vi have set, at ved visse Forhandlinger, hvor der maa sendes Afsendinge til Tyrster, er det nødvendigt, at den Vedkommende er ifkædt en vis Titel, og Rang eller Orden, for at det kan tilstedes ham at komme vedkommende Majestet for Die. Det er Noget, man kan gjøre en Undtagelse fra, naar man er en saa mægtig Stat, som Nordamerika; men det er ikke Noget, man skal gjøre sig selv stor med, naar man er et lille Land. Det grændser til det, som Føll kommer til at trække paa Smilebaandet af, og Eligt skal man undgaa. — § 2 tror jeg virkelig er tilbøielig en Affødning af den ærede Indbringers Fantasi, og store Angst for, at disse Titler skulle kunne faae en altsor stor Indflydelse paa de Daagjældende. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at ligesaalidt som Føll blive fødte som Komtesser eller Grever, ligesaalidt blive de døbte som Komtesser eller Grever, og de ere heller ikke som saadanne indskrevede i Kirkebøgerne. Det er altsaa en Paragraf, som det ærede Medlem ganske tolig kunde have sparet sig. Langt mindre endnu blive de senere Kammerherrer fødte som Kammerjunkere eller Hoffjunkere; jeg tror, at vi have hørt en lille Uttring ogsaa i den Retning. Hvad angaar de senere Paragrafer, og navnlig Lovforslagets § 3, vil jeg dog, da vi have haft denne Sag saa stærkt paa Bane, dertil bemærke, at i selve den norske Grundlov, og i Norge indrømmer man jo, at Friheden har en meget stor Betydning, er der tillagt Embederne en særlig Rang, og Embedsmændene afføres ikke denne Rang, saaledes som hos os, naar de blive affledigede, men de beholde den. Frem-